

Rigsdagstidende.

1854.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 221

Femte Session.

67de Møde.

Mandagen den 16de Januar.

(Forts.)

Ordføreren (forts.): Disse Bestemmelser ere ikke, saavidt jeg kan indsee, i Strid med den tredie midlertidige Paragraph; thi det bliver derefter ligesuldt Kongen, som giver Fællesforsatningen for det danske Monarchie, uden at nogen af de enkelte Landsdeles Repræsentationer kaldes til at raadslaae derom; disse vilde jo nemlig derefter komme til at raadslaae desangaaende, ikke særskilt, men derimod kun naar man kalder dem sammen, saa at det ikke længer blive de enkelte Landsdele, der raadslaae, men derimod en Repræsentation for hele Riget, der kommer til at udtale, hvad der er Folkets Ønske og Villie med Hensyn til den Sag, og der saaledes leverer Hans Majestæt det Stof, hvoraf han derefter igjen skaber en Fællesforsatning som først bliver til derved, at han giver den sin Bekræftelse. Jeg har troet at burde fremhæve dette, for at det kunde blive tydeligt, at der aldeles ingen Modsatning er paa den ene Side imellem de forskjellige Veie, som ere foreslaaede af Udvalget og de enkelte Medlemmer, og paa den anden Side den Bemærkning, hvormed Regjeringen har forelagt den 3die midlertidige Paragraph. Jeg skal nu nævne de forskjellige Forslag, som tilstede Kongen Detrøieringen af Fællesforsatningen; skulde jeg, idet jeg nævner disse forskjellige Forslag, ikke have opfattet dem rigtigt, saa vilde de ærede Forslagsstillere jo nærmere selv kunne gøre opmærksom derpaa. Det første af disse er det tredie Mindretals Forslag, hvortil der slutter sig et subsidiairt Forslag, som findes opført under Nr. 66, dernæst Forslaget under Nr. 62, og det 1ste Forslag under Nr. 65. Der er et

Forslag under Nr. 46, som ligeledes gaaer ud paa at indrømme Detrøieringen; der er fremdeles et Forslag under Nr. 47, som gaaer ud paa at gøre den samme Indrømmelse, og endelig er der Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 42, nemlig det første og andet Alternativ, til hvilket sidste der atter slutter sig et Underændringsforslag under Nr. 52. Udvalgets Fleertals 2de nysnævnte Forslag, som ere de, jeg her skal omtale, fremstiller denne Sag paa to forskjellige Maader. Det første Forslag gaaer ud paa at samle det Antal Paragrapher af Danmarks Riges Grundlov, som ikke ere blevne optagne i den særlige Grundlov, fordi de, saavel af Regjeringen som af Thinget, ere betragtede som de Paragrapher, der nødvendigt maatte udelades i den særlige Grundlov, for at optages i Grundloven for Fællesstaten. Regjeringen har imidlertid ikke betruget dem som saadanne, der absolut skulle optages deri, men har heller ikke sagt, at de ikke skulle optages deri, men den har kun sagt, at de ikke kunde optages i den særlige Grundlov, og dertil har Thinget givet sit Bifald. Forslaget omfatter de Bestemmelser, som ere komne til ved den nye § 15; det omfatter en Række Paragrapher, som fastholdes i den særlige Grundlov, men tillige indeholder saadanne Bestemmelser, som man maatte antage maae gjenfindes i Fællesforsatningen, og det paaeger to Formaal for Repræsentationer, som ligeledes skulle findes i Fællesforsatningen, naar hans Majestæt Kongen, uden at Grundloven for Fællesforsatningen i Forveien var bekendt, udgiver den af egen Magtfuldkommenhed. En Grundlov, som traadte frem paa denne Maade, vilde velbliffeligen fremkalde en saadan Forandring, at Danmarks Riges Grundlov hørte op at være i Virksomhed, og Grundloven for de særegne